

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, în cauza penală, în privința lui

Șcerbacov Alexei XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 19.08.2019 până la 10.03.2020;

Instanța de apel de la 08.05.2020 până la 18.11.2020;

Instanța de recurs de la 08.02.2021 până la 21.04.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 10 martie 2020, Șcerbacov Alexei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal cu numirea pedepsei sub formă de detențiune pe viață.

A fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 3 ani.

În temeiul alin. (1), (5) art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni i s-a stabilit lui Șcerbacov Alexei pedeapsa definitivă sub formă de detențiune pe viață.

În temeiul alin. (4) art. 84 Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul total al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 26.09.2019, i s-a stabilit lui Șcerbacov Alexei pedeapsa definitivă sub formă de detențiune pe viață.

În baza alin. (4) art. 72 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Șcerbacov Alexei s-a dispus a se executa în penitenciar de tip închis.

S-a aplicat față de Șcerbacov Alexei măsura preventivă, și anume, arestul preventiv care se menține până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a încasat de la Șcerbacov Alexei în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 4 008 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Șcerbacov Alexei la aproximativ la ora 21:30-21:35, aflându-se în apropierea blocului locativ nr. XXXXX

amplasat pe adresa XXXXX, în cadrul certii apărute între el și cet.Macovschi Eduard XXXXX, a.n.XXXXXX, pe fondul consumului abuziv de alcool, devenind agresiv față de ultimul și în timp ce cet.Macovschi Eduard a fost nevoit să fugă, fiindu-i frică pentru viața și sănătatea sa, a început să-l urmărească și după ce cet.Macovschi Eduard peste aproximativ 15-20 de metri, împiedicându-se de trotuar, a căzut jos pe pământ, cet.Șcerbacov Alexei s-a apropiat de el, și acționând cu intenția de a-l omorî din motivul de răzbunare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, a luat o piatră cu dimensiunile 16x19 cm, cu care i-a aplicat cet.Macovschi Eduard aproximativ 17 lovituri în cap, de la care victima a suportat suferințe intense de ordin fizic și psihic, acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc prin deosebită cruzime, cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr.201910C0350 din 18.07.2019, leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral acut deschis, manifestat prin plagă contuză supraorbital pe stânga, 2 plăgi contuze pe frunte pe centru, o plagă contuză sub barbă pe centru-dreapta, 9 echimoze pe nas, obrazul drept și stâng, pe barbă, buze, hemoragii în conjunctiva ochilor, 5 sectoare de hemoragii în regiunea frontal și parietal pe centru, fractura oaselor bolții și bazei craniene, fractura scheletului facial, hemoragie subarahnoidiană în regiunea frontal-parieto-temporal pe stânga cu extindere la bază, contuzie cerebrală în regiunea frontală pe stânga, care sunt periculoase pentru viață și se califică ca vătămare gravă, după ce cet.Șcerbacov Alexei s-a eschivat de la fața locului.

În urma violențelor suportate și în rezultatul leziunilor corporale primite cet.Macovschi Eduard a decedat pe loc.

Instanța de fond a reținut că tot el, cet.Șcerbacov Alexei, la 22.05.2019, aproximativ la ora 21:35, aflându-se în preajma blocului locativ nr.XXXXX amplasat pe adresa XXXXX, fiind observat de cet.Grăjdianu Vasile în timp ce aplica lovituri cu piatră lui Macovschi Eduard în cap, iar cet.Grăjdianu Vasile a încercat în mod verbal să oprească acțiunile lui ilegale, în scopul creării la ultimul a sentimentului de teamă pentru a evita scoaterea la iveală a crimei și a făptuitorului, urmărind intenția de a amenința cu omor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind survenirea acestora, cet.Șcerbacov Alexei s-a apropiat de cet.Grăjdianu Vasile și i-a aplicat o lovitură cu piatră în față, cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr.201910P0300 din 10.06.2019, vătămare neînsemnată sub formă de echimoză la ochiul stâng, amenințându-l cu omor în cazul în care acesta îl va denunța de omorul lui Macovschi Eduard.

În circumstanțele create cet.Grăjdianu Vasile a perceput amenințările lui Șcerbacov Alexei ca reale și pasibile a fi realizate, întrucât a existat pericolul realizării acestei amenințări.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Șcerbacov Alexei, prin care a invocat că consideră sentința în partea condamnării inculpatului ca neîntemeiată și pasibilă casării din următoarele considerente: instanța de fond a pronunțat o hotărâre neîntemeiată, or, instanța de fond nu a luat în considerare motivele invocate de apărare, nici măcar nu le-a menționat în sentință atacată. Astfel, argumente în favoarea inculpatului nu numai că nu au fost examinate, dar nici măcar nu au fost auzite de instanță, contrar prevederilor art. 27 și 101 Cod de procedură penală, și respectiv căror instanța nu a dat o apreciere juridică corespunzătoare. Prin aceste inacțiuni, instanța în mod direct a încălcat dreptul inculpatului Șcerbacov Alexei la apărarea și examinarea obiectivă a cauzei date.

La fel, partea apărării a indicat că, prima instanța nu a apreciat just probele pe cauza dată, care suni suficiente, pertinente și coroborează între ele, și care confirmă că inculpatul Șcerbacov Alexei nu a săvârșit infracțiunile ce i se incriminează.

Din aceste considerente, avocatul a solicitat instanței pronunțarea în privința lui Șcerbacov Alexei a unei sentințe de achitare din cauza că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, apelul declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului a fost respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În partea descriptivă de deciziei instanța de apel a menționat că, judecând cauza penală respectivă, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. j) și art. 155 Cod penal, totodată instanța de fond corect a stabilit măsura de pedeapsă inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

Soluția instanței de fond se bazează pe elementele de fapt dobândite din declarațiile succesului părții vătămate Macovscaia Tamara, a părții vătămate Grăjdianu Vasile, a martorilor Osic Marina, Buga Denis, Sugailo Serghei, precum și din probele scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel suplimentar, printre care:

-Volumul 1: -raport de constatare despre săvârșirea infracțiunii din 22.05.2019 /f.d.12/, -proces-verbal de cercetare la fața locului din 22.05.2019, tabel fotografic /f.d.14-21/, -raportul de expertiză judiciară nr.201910C0350 din 18.07.2019, din care rezultă concluziile: La examinarea medico-legală a cadavrului cet.Macovschi Eduard s-au depistat următoarele leziuni corporale: traumatism cranio-cerebral acut deschis manifestat prin plagă contuză supraorbital pe stânga, 2 plăgi contuze pe frunte pe

centru, o plagă contuză sub barbă pe centru-dreapta; 9 echimoze pe nas, obrazul drept și stâng, pe barbă, buze; hemoragii în conjunctiva ochilor; 5 sectoare de hemoragii în regiunea frontal și parietal pe centru; fractura a oaselor bolții și bazei craniene, fractura scheletului facial, hemoragie subarahnoidiană în regiunea frontal-parieto-temporal pe stânga cu extindere la bază; contuzie cerebrală în regiunea frontală pe stânga. Leziunile sus-menționate au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect(-e) contondent(-e), în timpul indicat în ordonanță, sunt periculoase pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă, ce au și cauzat decesul. În proba de sânge de la cadavrul Macovschi Eduard s-a depistat alcool etilic în cantitate de 3,11 promile, echivalent a 3,11 g/l și corespunde unei intoxicații grave cu alcool etilic. Apariția leziunilor în urma unei căderi se exclude. Leziunile au putut fi cauzate cu o piatră. Reieșind din volumul lezional victimei s-au aplicat nu mai puțin de 17 lovituri. Între cauza decesului și leziunile corporale depistate este o legătură directă de cauzalitate /f.d.31-35/, -proces-verbal de ridicare, de examinare a obiectelor din 15.07.2019, și anume a unei pietre, a hainelor persoanei decedate, fototabel /f.d.36-37, 38-44, 45/, -proces-verbal de colectare a mostrelor biologice din 23.05.2019 /f.d.48-49, 50-51/, -proces-verbal de examinare a obiectului din 15.07.2019 /f.d.52/, -proces-verbal de verificare a declarațiilor martorului Grăjdianu Vasile la locul infracțiunii din 24.05.2019 /f.d.79-81/, -raportul de expertiză judiciară nr.201910P0300 din 10.06.2019, din care rezultă concluziile: La examinarea medico-legală a cet.Grăjdianu Vasile sau depistat echimoză la ochiul stâng, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire o dată cu un corp dur bont, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca vătămare neînsemnată. Apariția echimozei prin cădere din poziție verticală ortostaică se exclude. La examinarea medico-legală a cet.Grăjdianu Vasile sau mai depistat 2 excoriații pe genunchiul drept anterior, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire o dată cu un corp dur bont sau la o lovire de acesta, posibil și la o cădere, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca vătămare neînsemnată. Date clinic-obiective, inclusiv instrumentale care ar confirma diagnosticul „Contuzia articulației r/carpine dreapta cu sindrom algic violent. Hemartroză.” lipsesc, și aprecierea expertală, în conformitate cu punctul 17 a „Regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămarilor corporale”, ordinul nr.199 din 23.06.2003 a MS RM, nu se efectuează /f.d.95-96/, -proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 16.07.2019, de către Grăjdianu Vasile fiind recunoscută persoana pe fotografia cu nr.4, după semnalmente - față, mărimea ochilor, înălțime, care este Șcerbacov Alexei /f.d.201-202/.

Volumul 2: -declarațiile succesului victimei Macovschi Tamara /f.d.87-89/, -declarațiile martorului Osic Mariana /f.d.90-92/, -declarațiile părții vătămate Grăjdianu

Vasile /f.d.98-99/, -declarațiile martorului Buga Denis /f.d.100/,-declarațiile martorului Sugailo Serghei /f.d.111-112/, -declarațiile inculpatului Șcerbacov Alexei /f.d.113/.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis că, probele respective administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Șcerbacov Alexei în baza art. 145 alin. (2) lit.j), art.155 Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

Faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția în faptele incriminate se apreciază ca o metodă de apărare a inculpatului, care se combate prin cumulul de probe cercetate și care demonstrează vina inculpatului deplin.

De asemenea, instanța de apel a stabilit ca fiind justă soluția instanței de fond de condamnare, totodată instanța de fond a motivat că în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Cu privire la comiterea infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal de către inculpatul Șcerbacov Alexei, instanța de fond a reținut că, pornind de la prevederile art.2 CEDO, art.3 din DUDO, precum și art.24 a Constituției RM, statul garantează fiecărui om dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

În acest sens instanța de fond a reținut că, dreptul la viață este una dintre prevederile cele mai fundamentale ale CEDO. Astfel, Jurisprudența Curții de la Starsbourg, legată de articolul 2, a identificat atât obligații substantive, cât și obligații procedurale ale statului. Referitor la cele substantive, statul are „obligația negativă” de a nu cauza moartea indivizilor (de a nu lua viața indivizilor), și „obligația pozitivă” de a lua măsuri rezonabile pentru protecția vieții.

În acest sens, obiectul juridic special al omorului intenționat (art.145 Cod penal) îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Viața este ocrotită de legea penală din momentul apariției și până la încetare. Omorul intenționat nu poate fi săvârșit nici înainte de începutul vieții persoanei, nici după încetarea vieții persoanei. Nu poate fi victimă a omorului nici produsul concepțiunii și nici cadavrul. Existența unor limite, în interiorul cărora viața se bucură de protecție penală, nu are doar o semnificație pur teoretică, ci și consecințe de ordin practic.

Obiectul material al omorului intenționat îl formează corpul persoanei. Viața unei persoane nu poate exista decât în corpul unei persoane, existând o unitate organică între obiectul juridic și obiectul material al acestei infracțiuni. Pentru existența obiectului material al infracțiunii în cauză trebuie îndeplinite două condiții: fapta subiectului să se îndrepte contra unui om viu și acesta să nu fie persoana făptuitorului.

Or, în cazul infracțiunii de omor intenționat una și aceeași persoană nu poate fi victimă și subiect.

Latura obiectivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea sau inacțiunea de lipsire ilegală de viață a unei alte persoane, urmările prejudiciabile sub formă de moartea cerebrală a victimei, legătura de cauzalitate dintre faptă și urmările prejudiciabile.

Prin deces se înțelege stingerea integrală și ireversibilă a activității biologice a proceselor vitale ale organismului. Sub aspectul consumării infracțiunii de omor, interesează anume momentul morții cerebrale, și nu momentul morții clinice. Provocarea morții clinice constituie tentativa la infracțiunea de omor intenționat. De cele mai dese ori, omorul se comite prin acțiune.

Pentru calificare este irelevant dacă făptuitorul a activat direct și personal asupra victimei ori a recurs la un mijloc sau instrument indirect, activat de o altă forță, de animale, de mijloace de transport, a profitat de acțiunile așteptate ale victimei sau de acțiunile victimei minore sau iresponsabile, care nu poate înțelege semnificația celor săvârșite. Legea penală nu descrie conduita susceptibilă să provoace moartea victimei, de aceea moartea poate fi provocată prin orice mijloace sau instrumente, care trebuie să fie apte să producă rezultatul mortal prin ele însele sau prin întrebuițarea lor în anumite moduri, împrejurări sau condiții.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunea și inacțiunea făptuitorului și urmările prejudiciabile sub formă de moarte cerebrală a victimei trebuie să fie stabilită cu atenție în fiecare caz în parte. De aceea, în toate cauzele care au ca obiect o infracțiune de omor se efectuează o expertiză medico-legală, care are ca scop tocmai stabilirea cauzelor decesului.

În cazul unui omor săvârșit cu deosebită cruzime (art.145 alin.(2) lit.j) Cod penal), cruzimea deosebită demonstrează intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe - de ordin fizic sau psihic - care sunt intense, inutile și prelungite în timp. Cruzimea este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul omorului, victima simte dureri fizice și morale. Totuși, omorul săvârșit cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să curme viața victimei. El îi prelungește agonia, torturând-o, maltratând-o, molestând-o. Nu are importanță dacă deosebita cruzime a constituit singura cauză a decesului; este necesar ca deosebita cruzime să fi fost exercitată până la consumarea omorului.

Latura subiectivă constă în comiterea infracțiunii cu intenție directă sau indirectă.

Infracțiunea de omor este o infracțiune materială, se consideră consumată din momentul producerii morții cerebrale. Numai survenirea acestei urmări întregește latura obiectivă a infracțiunii de omor.

Subiectul infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani. Existența infracțiunii nu este condiționată de o calitate specială a subiectului.

În partea ce ține de latura subiectivă a infracțiunii comise de Șcerbacov Alexei XXXXX, ținând cont de modul în care a acționat inculpatul, și anume: aplicarea loviturilor cu piatra în cap având dimensiunea 16x19 cm, în mod incontestabil atestă intenția directă a inculpatului de a provoca consecințele acțiunilor sale - decesul cu deosebită cruzime lui Macovschi Eduard.

Reieșind din aceste tălmăciri doctrinare, instanța de fond a conchis faptul că în urma cercetării întregului material probator s-a constatat cu certitudine faptul că inculpatul Șcerbacov Alexei a atentat la relațiile sociale cu privire la viața persoanei, obiectul material al infracțiunii încriminate a fost stabilit, acesta fiind corpul defunctului Macovschi Eduard, moartea căruia a survenit în rezultatul lovirii cu un obiect contondent (piatră) în organul vital - capul.

Astfel, potrivit raportul de expertiză judiciară nr.201910C0350 din 18.07.2019, s-a constatat că moartea cet.Macovschi Eduard, a survenit în rezultatul leziunilor corporale, și anume: traumatism cranio- cerebral acut deschis manifestat prin plagă contuză supraorbital pe stânga, 2 plăgi contuze pe frunte pe centru, o plagă contuză sub barbă, pe centru-dreapta; 9 echimoze pe nas, obrazul drept și stâng, pe barbă, buze; hemoragii în conjunctiva ochilor; 5 sectoare de hemoragii în regiunea frontal și parietal pe centru; fractura a oaselor bolții și bazei craniene, fractura scheletului facial, hemoragie subarahnoidiană în regiunea frontal-parieto-temporal pe stânga cu extindere la bază; contuzie cerebrală în regiunea frontală pe stânga. Leziunile sus-menționate au fost produse prin acțiunea traumatică cu obiect (-e) contondent (-e), în timpul indicat în ordonanță, sunt periculoase pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă, ce au și cauzat decesul. În proba de sânge de la cadavrul Macovschi Eduard sa depistat alcool etilic în cantitate de 3,11 promile, echivalent a 3,11 g/l și corespunde unei intoxicații grave cu alcool etilic. Apariția leziunilor în urma unei căderi se exclude. Leziunile au putut fi cauzate cu o piatră. Reieșind din volumul lezional victimei s-au aplicat nu mai puțin de 17 lovituri.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunea inculpatului Șcerbacov Alexei și urmările prejudiciabile sub formă de moartea victimei Macovschi Eduard a fost stabilită cert în baza raportului de expertiză judiciară nr.201910C0350 din 18.07.2019.

Faptele descrise supra cât și în actul de sesizare a instanței de judecată integral se confirmă și prin declarațiile succesului părții vătămate Macovscaia Tamara, părții vătămate Grăjdianu Vasile și a martorilor Sugailo Serghei, Buga Denis, Osic Marina care au depus declarații consecvente, coeierente și care coraborează între ele,

neexistând în esență careva temeiuri de a nu crede acestor declarații, dat fiind relatarea lor sub jurământ cu preîntâmpinare conform art.art.312-313 Cod penal.

Sub acest aspect, instanța de fond a indicat că va face referire la cele declarate de succesoriul părții vătămate decedate Macovscaia Tamara precum că „la înmormântare, fața fiului ei era închisă, secriul era închis, capul era foarte deteriorat, însă dacă avea să fie deschis secriul, lumea era să se sperie din cauza leziunilor pe care le-a suportat fiul ei”, partea vătămată Grăjdianu Vasile a declarat că „a văzut cum Șcerbacov Alexei alerga după o persoană, persoana care alerga la un moment dat s-a împiedicat de bordură și a căzut jos, în acel moment inculpatul a luat o piatră și la lovit, la care pentru a aplana acest conflict a strigat la cel din urmă la care inculpatul a lăsat piatra cea mare și a luat una mai mică care se deplasa înspre el ..., oamenii de la balcoane au început să strige, ulterior inculpatul s-a întors spre persoana care alerga care între timp a aflat că-i Eduard, a luat piatra și la lovit de 2 ori în regiunea capului” martorul Osic Marina a declarat că „nu i-a permis să se apropie de cadavru însă a observat mult sânge”, martorul Buga Denis a declarat că „a văzut foarte clar cum inculpatul Șcerbacov Alexei se fugărea după o persoană de gen masculin”, martorul Sugailo Serghei a declarat că „a văzut un barbat lovind cu piatra... pe un alt bărbat care era jos, loviturile erau în regiunea capului, barbatul culcat jos era cu fața în sus, după ce inculpatul l-a lovit pe Grăjdianu Vasile s-a întors înapoi la persoana care se afla jos și îl lovea mai departe, unde au fost aplicate foarte multe lovituri cu piatra”, circumstanțe care denotă faptul că inculpatul Șcerbacov Alexei XXXXX a conceput și executat fapta cu deosebită cruzime folosind în acest sens o piatră cu dimensiunea 16x19 cm, unde victimei sau aplicat nu mai puțin de 17 lovituri cauzatoare de suferințe prelungite și de maximă intensitate, realizând astfel, alături de rezultatul constând în suprimarea vieții victimei și un al doilea rezultat, constând în chinuirea fizică.

De rând cu acest fapt, instanța de fond a indicat că va face și o claritate în ce privește noțiunea de cruzime ce trebuie privită în două accepțiuni: a) cruzimea ca trăsătură a persoanei și b) cruzimea ca trăsătură a faptei.

Din cele expuse, instanța de apel a conchis că acțiunea de cruzime a fost pe deplin constatată în acțiunile inculpatului Șcerbacov Alexei atât sub aspectul trăsăturii persoanei cât și sub aspectul trăsăturii faptei, dat fiind că cel din urmă potrivit personalității sale criminale are predispoziția reală de delincvent, fapta fiind comisă în mod public, în vizorul martorilor oculari care au văzut etapele comiterii faptei infracționale, însă necătînd la aceste împrejurări ultimul în mod excepțional și-a continuat activitatea de lovire a părții vătămate Macovschi Eduard cu piatra în cap în pofida faptului că în privința lui sau întreprins tentative de a fi stopat acest flagel.

Dinstinct de cele menționate supra, instanța de fond a reținut faptul că în cadrul urmăririi penale a fost exclusă posibilitatea apariției leziunilor corporale la Macovschi Eduard în urma unei căderi.

Mai mult ca atât, potrivit conținutului raportului de expertiză judiciară nr.201937A0247 s-a constatat că, Șcerbacov Alexei în momentul comiterii infracțiunii cât și la data efectuării expertizei psihiatrice nu suferea de maladii cornice cu semnificație psihiatrico-legală. Prezintă diagnosticul de „Tulburare mintală și de comportament datorată utilizării mai multor substanțe psihoactive (alcool, cînepă). Sindrom psihoptiform. Avea și are capacitatea să-și dea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale precum și de ași dirija acțiunile.

Prin urmare, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine intenția, motivul și scopul comiterii faptei incriminate, constatând-se o legătură de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și urmările social periculoase.

Argumentele părții apărării invocate în sensul achitării inculpatului instanța de apel le-a respins ca neîntemeiate din motiv că acestea sunt contrare probelor acuzării prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, fiind apreciate drept o poziție de apărare.

Poziția inculpatului Șcerbacov Alexei de nerecunoaștere a vinovăției (alegerea procedurii generale) nu echivalează cu achitarea sa, odată ce există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea infracțiunii imputate.

Cu privire la comiterea infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod penal de către inculpatul Șcerbacov Alexei instanța de fond a reținut că, potrivit art. 52 Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Instanța de apel a găsit necesar să reflecte în prezenta speță aspectul juridic privitor la exigențele întrunirii componentei de infracțiune și respectiv posibilitatea atragerii la răspunderea penală a unui subiect de drept în cazul comiterii unei fapte ilegale.

Mai întâi de toate, instanța de judecată a indicat că ține punct faptul caracterului periculos al infracțiunii examinate este reliefat de împrejurarea că victima conștientizează că este amenințată cu un rău, în sufletul și în mintea ei creându-se o stare de teamă profund dăunătoare; victima este scoasă din starea sa normală, teama ei își găsește reflectare și în acțiuni, comportament.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea psihică a persoanei.

Prin libertate psihică (morală, internă) a persoanei se înțelege putința ce-i este lăsată fiecărei persoane de a hotărî (de a dispune) în toate actele sale, în cadrul ordinii

juridice, după cum va crede de cuviință, deci după cum îi vor dicta conștiința, sentimentele și interesele sale, or, în speța dată infractorul urmărește ca victima să delibereze și să hotărască așa cum își dorește el.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal constă în 1) fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății; circumstanțele săvârșirii infracțiunii: existența pericolului realizării acestei amenințări.

Prin amenințare se are în vedere acțiunea constituind o formă a violenței psihice, care presupune efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei temere, care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii.

Totodată, nu orice amenințare adresată unei persoane poate fi calificată conform art. 155 Cod penal, numai amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății poate forma acțiunea prejudiciabilă prevăzută la această normă. Astfel, concluzia despre forma concretă sub care se prezintă amenințarea cu violența se poate realiza de pe urma examinării următoarelor împrejurări: conținutul vorbelor, gesturilor, mimicii făptuitorului în momentul amenințării; caracteristicile vulnerante ale mijloacelor de care se servește făptuitorul pentru expunerea amenințării; forța fizică a făptuitorului; cunoașterea de către făptuitor a unor tehnici speciale de luptă etc.

De asemenea, potrivit tălmăcirilor doctrinare, după conținut, amenințarea cu violența poate fi concretizată sau neconcretizată. Amenințarea concretizată se exprimă în aceea că victimei i se inspiră temerea că va fi supusă violenței de o anumită intensitate (de exemplu, amenințarea cu omor, amenințarea cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății).

Amenințarea neconcretizată nu conține suficientă încărcătură informațională pentru ca victima să poată înțelege gradul de intensitate a violenței cu care e amenințată.

În alt context, existența pericolului de a fi realizată amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății constituie circumstanța, acel semn obligatoriu, care întregește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 155 Cod penal.

Instanța de fond a menționat faptul că în prezenta speță reieșind din materialele cauzei, amenințarea cu omor asupra părții vătămate a fost una concretă dat fiind faptul că cel din urmă a perceput amenințările lui Șcerbacov Alexei ca fiind reale și pasibile de a fi realizate deoarece ultimul fiind atât partea vătămată pe dosar cât și martor în momentul comiterii faptei infracționale a fost amenințat cu omor în cazul în care îl va denunța la organele de drept.

În continuare, instanța de fond a menționat, că subliniază momentul că într-adevăr amenințarea cu omor în prezenta speță întrunește dubla condiție și anume cea subiectivă și obiectivă, or apariția și realizarea la victimă a temerii de omor s-a realizat prin comportamentul inculpatului în coraport cu lovirea cu o deosebită cruzime cu o piatră cu dimensiunile 16x19 cm pe defunct, conținutul vorbelor înjurioase, lovirea sa cu piatra în cap, forța fizică a făptuitorului în cadrul comiterii faptelor ilegale, fapt prin ce victima a fost scoasă din starea sa normală, în mintea și sufletul său creându-se o stare de teamă ireversibilă pentru viața și sănătatea sa.

Totodată, s-a constatat că potrivit raportului de expertiză judiciară nr.201910P0300 din 10.06.2019, la momentul examinării medico-legale a părții vătămate Grăjdianu Vasile sau depistat echimoză la ochiul stâng, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire o dată cu un corp dur bont, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca vătămare neînsemnată. La examinarea medico-legală a cet.Grăjdianu Vasile sau mai depistat 2/două/excoriații pe genunchiul drept anterior, care au fost produse prin acțiunea mecanică prin mecanism de lovire o dată cu un corp dur bont sau la o lovire de acesta, posibil și la o cădere, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca vătămare neînsemnată.

Dinstinct de cele menționate supra, instanța de fond a reținut faptul că în cadrul urmăririi penale a fost exclusă posibilitatea apariției a echimozei prin cădere din poziție verticală ortostaică la Grăjdianu Vasile în urma unei căderi.

Mai mult ca atât, instanța de fond la stabilirea responsabilității inculpatului a ținut cont și de conținutului raportului de expertiză judiciară nr.201937A0247 din 29.08.2019, unde s-a constatat, că Șcerbacov Alexei în momentul comiterii infracțiunii cât și la data efectuării experetizei psihiatrice nu suferea de maladii cornice cu semnificație psihiatrico-legală.

Prezintă diagnosticul de „Tulburare mintală și de comportament datorată utilizării mai multor substanțe psihoactive (alcool, cânepă). Sindrom psihoptiform. Avea și are capacitatea să-și dea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale precum și de ași dirija acțiunile.

Prin urmare, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că în acțiunile lui Șcerbacov Alexei XXXXXX existenței laturei obiective a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, în esență, constatându-se o legătură de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și urmările social periculoase.

Infracțiunea prevăzută la art. 155 Cod penal este o infracțiune formal-materială, care s-a consumat în momentul apariției pericolului de a fi realizată amenințarea cu omor ori în privința părții vătămate Grăjdianu Vasile.

În ceea ce ține de atitudinea psihologică (latura subiectivă) a inculpatului Șcerbacov Alexei în cadrul comiterii faptei infracționale, completul de judecată a subliniat că a fost realizată prin intenție directă, deoarece cel din urmă la momentul săvârșirii infracțiunii a dorit săvârșirea faptei prevăzute ca interzisă și mai mult a prevăzut rezultatul periculos al acestei fapte, condiție ce reprezintă dovada că el a urmărit de fapt producerea acelui rezultat, prin amenințarea directă cu omor perceput ca fiind real și pasibil de realizare.

În calitate de subiect al faptei imputate poate fi recunoscută persoana fizică, responsabilă, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, a atins vârsta de 16 ani, astfel este de remarcat că la momentul comiterii faptei infracționale, inculpatul Șcerbacov Alexei XXXXX avea vârsta de tragere la răspunderea penală în conformitate cu legislația în vigoare a RM.

În baza raționamentelor expuse mai sus, analizând întregul set probatoriu prezentat și susținut de acuzatorul de stat în fața instanței de judecată, este de menționat că emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Șcerbacov Alexei contravine actului de sesizare a instanței de judecată, or reieșind din declarațiile părții vătămate Grăjdianu Vasile, care a comunicat că „inculpatul l-a lovit în cap, în momentul când a dorit să-l lovească repetat s-a apărut cu mâna, tot în acest timp inculpatul Șcerbacov Alexei l-a amenințat că dacă va spune cuiva despre cele întâmplate o să-l găsească precum și pe familia sa care va avea de suferit”, coraborate cu declarațiile date de martorul Sugailo Serghei unde a relatat că „la locul incident se auzia fraza „cereți scuze” și lovituri, Grăjdianu Serghei a fost acea persoană care s-a apropiat la fața locului, care și de fapt a fost lovit de inculpatul Șcerbacov Alexei cu o piatră mai mică... După ce inculpatul l-a lovit pe Grăjdianu Vasile s-a întors înapoi la persoana care se afla jos și îl lovea mai departe, unde au fost aplicate foarte multe lovituri cu piatra”, circumstanțe care denotă cu certitudine starea de fapt și drept reținută în sarcina inculpatului Șcerbacov Alexei XXXXX, fapt ce într-un stat democratic unde justiția se înfăptuiește în numele legii și ocrotirea normelor de drept, situația litigioasă nu poate fi trecută cu vederea și urmează ca statul prin organele sale competente să sancționeze aceste fapte în strictă conformitate cu dreptul material-procesul al RM.

În continuarea, instanța de apel a conchis faptul că în cadrul urmăririi penale, a fost efectuată procedura de recunoaștere a persoanei, unde Grăjdianu Vasile din numărul persoanelor prezente l-a recunoscut pe inculpatul Șcerbacov Alexei XXXXX, nefiind aduse careva obiecții din partea participanților prezenți, ceea ce denotă dincolo de orice dubiu faptul comiterii celui din urmă a infracțiunilor imputate.

De rând cu acest fapt, instanța de fond a reținut că inculpatul Șcerbacov Alexei a refuzat de a oferi careva declarații pe marginea acestui capăt de învinuire, care în opinia

instanței deși este un drept procesual consfințit de legiuitorul RM, acest fapt nu-l scutește de a-și dovedi nevinovăția sa în condițiile în care acuzatorul de stat a prezentat probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor dovedesc săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a considerat că în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită integral vinovăția inculpatului Șcerbacov Alexei în comiterea infracțiunii imputate, iar acțiunile ultimului corect au fost calificate în baza art. 155 Cod penal - amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, potrivit alin. (6) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Șcerbacov Alexei XXXXXX este calificată ca excepțional de gravă.

De asemenea, inculpatul Șcerbacov Alexei a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 750 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul Șcerbacov Alexei este calificată ca fiind mai puțin gravă.

În acest sens instanța de apel a reținut că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, instanța de fond a indicat, că urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de apel a indicat că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța de fond a luat în considerație faptul că, inculpatul Șcerbacov Alexei nu și-a recunoscut vina, potrivit revendicării (f.d.125-127, vol.1) anterior a fost condamnat de mai multe ori, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, la moment execută pedeapsa penală sub formă de închisoare stabilită prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 26.09.2019, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis o infracțiune din categoria celor excepțional de grave, ceea ce-l caracterizează pe ultimul ca fiind o persoană predispusă să încalce legea.

Astfel, Șcerbacov Alexei prezintă într-adevăr o pericolozitate deosebită, având în vedere că, dânsul anterior a fost judecat, are antecedente penale, infracțiunile fiind săvârșite în stare de recidivă, precum și modul și mijloacele de săvârșire a infracțiunii, recurgând la metode primitive a ridicat o piatră de dimensiuni comparative mari, deși cunoștea că folosirea unui astfel de obiect poate produce leziuni grave prin aplicarea constatată supra, după cum și s-a întâmplat, respectiv, partea vătămată fiind speriată fugea de la atacator a căzut la pământ, între timp inculpatul fiind sustras de altă parte vătămată martor pe o perioadă scurtă a fost absent, iar ulterior pentru a-și duce până la capăt intenția infracțională a continuat aplicarea loviturilor fatale în cap - organ de importanță vitală, victimei fiindu-i cauzate vătămări corporale grave, iar ca urmare, aceasta a decedat pe loc, pericolozitatea inculpatului rezultă și din faptul că, dânsul a fost acela care a aplicat lovituri care din spusele martorilor care fiind în apartament credeau că se lovește cu piatra în pământ - lovea în capul unei persoane (declarațiile martorului Sugailo Serghei din cadrul cercetării judecătorești).

La determinarea formei și mărimii pedepsei instanța de apel a luat în considerație circumstanța agravantă, și anume: prevederile lit. e) alin. (1) art. 77 Cod penal - săvârșirea infracțiunii profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei Grăjdianu Vasile care se datorează vârstei înaintate și dizabilității, săvârșirea infracțiunii prin batjocorirea victimei Grăjdianu Vasile

La fel, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța de apel a ținut cont de gradul prejudiciabil al acțiunilor inculpatului, care este unul excepțional iar în rezultatul acțiunilor ilegale ale inculpatului a survenit omorul lui Macovschi Eduard săvârșit cu deosebită cruzime, precum și existența realizării amenințării cu omor a părții vătămată Grăjdianu Vasile.

Totodată, potrivit art. 33 alin. (1) Cod penal, se consideră concurs de infracțiuni săvârșirea de către o persoană a două sau mai multor infracțiuni dacă persoana nu a fost condamnată definitiv pentru vreuna din ele și dacă nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, cu excepția cazurilor când săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni este prevăzută în articolele părții speciale a prezentului cod în calitate de circumstanță care agravează pedeapsa.

În asemenea împrejurări instanța de fond a constatat că, acțiunile inculpatului Șcerbacov Alexei constituie un concurs de infracțiuni, din care considerente instanța a considerat necesar stabilirea pedepsei pentru fiecare infracțiune în parte.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de fond a considerat că pedeapsa lui Șcerbacov Alexei urmează să fie stabilită după cum urmează: -pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal a-i stabili inculpatului Șcerbacov Alexei pedeapsa sub formă de detențiune pe viață;-pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal a-i stabili inculpatului Șcerbacov Alexei pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

În temeiul alin. (4) art. 84 Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul total al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 26.09.2019, s-a decis de a-i stabili lui Șcerbacov Alexei pedeapsa definitivă sub formă de detențiune pe viață. Or, instanța de apel a menționat că practica judiciară demonstrează că o pedeapsă mai blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În acest context, instanța a menționat că viața reprezintă o valoare supremă într-o societate democratică, iar curmarea ei urmează a fi sancționată ca atare.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de modalitatea de realizare de către inculpat a agravantei „cu deosebită cruzime”, tangențială infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. j) Codul penal, dat fiind că cel din urmă prin comiterea

omorului a manifestat dispreț total față de valoarea supremă pe care o reprezintă viața în societate.

Cu privire la cealaltă infracțiune (art.155 Cod penal) instanța de fond a ținut să menționeze că s-a constatat cu certitudine caracterul real al faptei, în condițiile în care partea vătămată Grăjdianu Vasile întreprinzând acțiuni de stopare a acțiunilor ilegale comise de inculpatul Șcerbacov Alexei, s-a ales cu o vătămare neînsemnată sub formă de echimoză la ochiul stâng, fiind ulterior amenințat cu omor în cazul în care îl va denunța de omorul lui Macovschi Eduard, urmări ce au fost percepute ca fiind reale și pasibile de realizare deoarece partea vătămată Grăjdianu Vasile fiind martor ocular a văzut clar acțiunile de lovire cu deosebită cruzime în cap defunctului cu piatra având dimensiuni de 16x19 cm, care în esență ar fi existat posibilitatea întâmplării și cu subsemnatul asemenea situația dezastruoasă.

Cele menționate au determinat instanța de fond atât la stabilirea mărimii pedepsei pentru infracțiunile săvârșite, cât și la aplicarea cumulului total al pedepselor stabilite pentru ambele infracțiuni ca fiind una ireductibilă.

Instanța de apel a conchis că pedeapsa stabilită inculpatului, este una corectă, or, inculpatul nu este la prima abatere penală, este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, pedeapsa fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Reeșind din cele expuse, instanța de apel a stabilit că apelul depus de avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Șcerbacov Alexei este nefondat, fără invocarea unor motive de drept, iar argumentele aduse nu corespund cu împrejurările stabilite de instanța de fond, totodată argumentele invocate privind achitarea inculpatului nu pot fi reținute și se resping în tot.

Or, instanța de apel a conchis că, probele cercetate în cumul confirmă deplin vina inculpatului în faptele stabilite de instanța de fond și temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus nu sunt, în același timp, apelul declarat este contradictorii circumstanțelor stabilite pe cauză, de fapt fiind o relatare a celor întâmplate în versiunea autorului apelului, care se contrazice total cu probele cercetate pe caz.

Instanța de apel a respins ca declarative afirmațiile invocate în apel de avocat precum că instanța de fond a pronunțat o hotărâre neîntemeiată, că instanța de fond nu a luat în considerare motivele invocate de apărare, nici măcar nu le-a menționat în sentință atacată, deoarece de fapt inculpatul a refuzat să dea declarații, nefiind constatată încălcarea drepturilor inculpatului Șcerbacov Alexei la apărarea și examinarea obiectivă a cauzei, afirmațiile în aspectul invocat fiind declarative.

Au fost respinse și afirmațiile invocate în apel precum că potrivit prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp

cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, fiind afirmative, deoarece inculpatul nu a fost obligat să-și dovedească nevinovăția, în aspectul dat vinovăția inculpatului a fost dovedită integral prin probele cercetate, anume de subiectul care a invocat prezența probelor.

Potrivit procesului-verbal din 16.08.2019 de informare a învinuitului și apărătorului despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor pe cauza penală, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale/f.d.225 volumul 1/, ultimii nu au avut careva cereri sau obiecții asupra probelor conținute în materialele cauzei penale și nici încălcarea prevederilor procedurale nefiind invocate de către inculpat și avocat, inculpatul refuzând de a semna procesul-verbal respectiv.

Astfel, atât inculpatul, cât și avocatul, nu au contestat legalitatea a careva acțiuni procesuale în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei la fel nu au avut nicio obiecție asupra actelor procesuale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea celor solicitate, apărătorul indică dezacordul cu aprecierea probelor, menționând că instanța a pronunțat o decizie bazată doar pe presupuneri.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurentul a invocat în susținerea solicitărilor sale în calitate de temeiuri de drept pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când instanța

de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 6) și nu au fost întrunite elementele infracțiunii impute (pct. 8).

Colegiul penal menționează că, potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei, Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțata asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră că, alegațiile apărării în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 4.1 din prezenta decizie, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind menținerea sentinței fără modificări prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j), 155 Cod penal, stabilind corect existența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunilor în baza cărora a fost condamnat, concluzii pe care instanța de recurs le însușește, considerând că nu este necesară repetarea acestora.

Mai mult decât atât, Colegiul penal consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurenta este în competența și prerogativa legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

În continuare, referitor la alegația ce ține de faptul că, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal explică că, prin sintagma de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea), pe când în cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Instanța de recurs reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea de către acesta a infracțiunilor imputate săvârșite în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Mai mult, în contextul dat se impune și mențiunea că, criticile formulate de către apărător în recursul ordinar declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și cea de apel și căroră instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate de acestea, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, careva temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră relevant de a reaminti recurentului că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, s-a statuat că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (*a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29*). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele

cauzei. În opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție (*a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Respectiv, având în vedere cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, după cum afirmă avocatul, ci dimpotrivă în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanțe și materialele dosarului deferit judecării.

Pentru aceste motive, Colegiul penal reiterează că la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Polivenco Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Șcerbacov Alexei XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *20 mai 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan